

DOBRY PASTYR

Časopis evangelických sborů
v Krnově a Bruntále

Svatba Romany Sedláčkové

Ježíš řekl:

Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.

Pokud sledujete, co se děje ve světě kolem nás, nejspíš vstupujete do adventního času s opět horší náladou. Zdá se, že tak jako na zimu ubývá světla v přírodě, i ve společnosti se stále více zatemňuje.

Válka za humny zdaleka nekončí, naopak sledujeme, jak do ní nenápadně další a další vojenské velmoci přilévají palivo v podobě nových dodávek zbraní, k tomu se přidala regulérní a nemilosrdná válka v Izraeli/Palestině, kde si taky mocní ze všech stran přihřívají vlastní polívičku. Ekologická zátěž světa těmito konflikty zase výrazně vzrostla a ani o krok jsme se nepřiblížili k odstranění největších bolestí lidstva – chudoby, hladomorů a nemocí.

Dokonce i v klidném a poměrně bohatém Česku se mnozí potýkají, jestli ne s nedostatkem, pak přinejmenším s výrazným snížením životní úrovně. Přibývá lidí, kterým jejich příjmy nestačí na bydlení, rostou ceny základních potravin nebo léků. Mnozí nevidí řešení své situace a zkoušejí před těžkostmi utéct k alkoholu nebo drogám, někteří se rozhodnou sami ukončit svůj život. A i v této situaci se zase objevují takoví, kteří lidskou

beznaděj zneužívají k vlastnímu prospěchu a iniciativně rozeštvávají společnost.

Když k tomu přidáme mezilidské vztahy, ubíjené a-sociálními sítěmi a elektronickou ne-komunikací, máme obraz hodný přidání do apokalypsy.

Ale přesto všechno jako křesťané nemáme a nemusíme propadat beznaději. I v temných dnech platí Ježíšův příslib světla. Nejme odkázaní na blahovůli politiků, můžeme spoléhat na Pána všech pánů, kterému záleží na každém z nás a z Jehož ruky nás nikdo nemůže vytrhnout. Nemusíme se přizpůsobovat tempu splašené doby – můžeme se zastavit v modlitbě, poděkovat Bohu za všechno dobré, co nám dává, můžeme pozvedat oči k nebi a vidět světlo, které v Ježíši přišlo mezi lidi.

Přejeme vám, abyste v adventu a ve vánočním čase mohli prožít radost z Boží lásky navzdory temným obzorům. Aby vás Bůh naplňoval svým Duchem povzbuzení a naděje a abyste svým dílem mohli i vy přispívat k odtemňování našeho světa.

Štěpán Janča

Den pro Izrael

Den pro Izrael se konal v krnovské synagoze v úterý 19.9. Hosty byli opět osvědčení Daniel Žingor a Jaromír Vykoukal, a s nimi přijel ještě navíc Radek Hejret, místopředseda spolku ICEJ ČR (česká pobočka Mezinárodního křesťanského velvyslancetví Jeruzalém).

Tématem byla otázka, jestli dvoustátní řešení je skutečně reálným řešením pro Izrael. Všichni přednášející se shodli na tom, že je to přinejmenším velmi problematické – vzhledem k nesmiřitelným postojům hlavně palestinských představitelů.

V tu chvíli jsme ještě netušili, jaké peklo nastane v Izraeli během dvou dalších týdnů. Modleme se za usmíření mezi Izraelem a Palestinou, modleme se za mír pro blízký východ, prosíme o to, aby v zemi zaslíbené mohl zavládnout š a l o m Hospodínův.

Divadelní představení příběhu Petra Jaška

V Úvalně Na staré rychtě jsme měli možnost 7. října zhlédnout divadelní představení 445 dní, inspirované příběhem Petra Jaška, českého humanitárního pracovníka, který byl rok a půl bezprávně vězněn v Súdánu a bezmála při tom přišel o život. Představení, které výtečně odehrál jediný herec Vladimír Vácha, bylo koncipováno jako rozhovor v televizním studiu, který se retrospektivně vracel k jed-

notlivým událostem oněch 445 dnů, které Petru Jaškovi změnilo život.

Představení bylo skutečně silným zážitkem. Člověk si uvědomil, jak nám zdánlivá maličkost může radikálně změnit život; a také to, že křesťanská víra nemusí být jen pohoda, kafičko a nekonečné hádanice o slovíčka, ale někdy taky může od člověka vyžadovat sebeobětování a vytrvalost v utrpení.

Spojme se v modlitbě

Zveme vás na shromáždění tradičního aliančního týdne modliteb, která se budou jako obvykle konat v prvním celém lednovém týdnu, tzn. od neděle 7.1. do 14.1. Přesný rozpis setkání pro Krnov i pro Bruntál bude teprve zveřejněn během prosince, ale i tak si, prosíme, udělejte čas ke společné modlitbě za jednotu Církve Kristovy.

Pout' do Krasova

Po úspěchu loňské pouti do Krasova jsme se rozhodli akci zopakovat. Byla zvolena třetí neděle v září. Počasí bylo tentokrát ukázkové, a i když poutníků nebylo mnoho (8 lidí a 3 psi), všichni si krásnou cestu vychutnali.

V Krasově už čekali další, takže závěrečnou bohoslužbu a po ní i grilovačku a společné zpívání si vychutnalo přes 30 účastníků.

Už se těšíme na příští ročník.

Pozvánka na vánoční divadelní hru „Loď naděje“ - 17. 12. 2023

Slyšeli jste někdy biblický příběh o potopě světa? Ne? Pak máte příležitost to napravit. Pokud jste ho slyšeli, i tak jste zváni. Děti a dospělí herci vám příběh předvedou netradičním způsobem 17.12. v 16 hodin odpoledne v kostele, kde se odehraje napínavá divadelní hra „Loď naděje“. V našem případě bude potopa světa končit Kristovým narozením. Jak jinak. Jsou přece Vánoce.

Konvent s emotivní rozpravou

Konvent Moravskoslezského seniorátu zasedl ve sboru v Novém Jičíně v sobotu 4.11. Zúčastnili se jej zástupci všech sborů našeho seniorátu, a kromě toho i zástupci mládeže, kaplanů, emeritní kazatelé a členové seniorátního výboru.

Z úředních záležitostí byly nejdůležitější volby nového seniora a doplnění seniorátního výboru. Seniorem bude bratr Vlastík Stejskal ze Zábřeha, vedle něj pak v seniorátním výboru budou nově zasedat sestra Jana Vrajová z Olomouce a bratr Radomír Tymel z Hodslavic. Volební období jim všem začíná 1.1.2024 a potrvá do 31.12.2029. Z dřívějších pak ve funkci zůstávají:

seniorátní kurátorka Hana Honsnejmanová z Hranic a bratři Pavel Prejda z Nového Jičína a Mojmír Blažek z Těšína.

Kromě voleb a dalších obligátních úředních záležitostí se konvent nejvíce věnoval tématu, které v posledních měsících velmi výrazně hýbe naší církví – totiž otázce, zda faráři naší církve mohou, budou-li požádáni, dát požehnání stejnopohlavním párům. Květnový synod schválil usnesení, že se tak stát může, ale zůstává na rozhodnutí konkrétního faráře, zda to udělá nebo ne. Není to zakázáno a nikdo k tomu není nucen.

Na konventu k tomuto tématu zaznělo několik ná-

vrhů, z nichž nakonec byly přijaty dva poněkud protichůdné, oba schváleny těsnou většinou: na jednu stranu byla vyjádřena podpora obsahu tohoto synodního usnesení, na druhou stranu byl synod vyzván k revokaci usnesení a zahájení široké celocírkevní diskuze na toto téma, ze které by vzešlo nové usnesení v této věci. I konvenční rozprava byla velmi emotivní, a bohužel se ukazuje, že i když téma samotné je v Písmu naprosto okrajové, nese s sebou obrovské množství závažných souvislostí a má potenciál rozdělit naši církev.

Modleme se o moudrost a o Boží vedení pro všechny naše kazatele a představitele v této otázce. /šj/

Pod kruchtou s Petrem Slámou

Bible je scénář života

V sobotu 7. října byl hostem setkání pod kruchtou Petr Sláma, docent evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy, přední český starozákonník a hebraista. Vyprávěl nám o Bibli, o tom, jak chápe některé méně srozumitelné pasáže, o nejnovějších archeologických výzkumech v Izraeli, a podělil se s námi i o některé kousky svého osobního příběhu.

Petr mluvil o některých problematických otázkách starozákonního bádání, zvláště o otázkách historicity textů – například jestli jeruzalémský chrám stál

vždycky tam, kde jsou jeho pozůstatky dnes (nejnovější archeologické výzkumy objevily starší objekt skoro identického půdorysu o pár kilometrů vedle na dnešním předměstí Jeruzaléma), nebo jestli politicky byl významnější severní Izrael nebo jižní Judsko. I přes tyto dobové a kulturně podmíněné otazníky, i přes to, že Bible je dílo lidské se všemi lidskými omezeními, je to stále kniha, kterou si Bůh používá, aby lidi oslovoval a inspiroval a kterou můžeme použít jako scénář pro svůj život.

Požehnání bratrům Hoferkovým

V neděli 24.9.2023 jsme byli svědky požehnání bratrům Hoferkovým – Šimonovi a Tobiáškoví. Filip Hoferek s manželkou Liduškou přinesli své syny do shromáždění, aby – jak pravil br. Farář Janča k rodičům i ke sboru – „chlapce svěřili jejich Stvořiteli a aby Šimoněk i Tobiášek, až budou brát rozum, porozuměli evangeliu a přijali Krista jako Spasitele do svého života. Pán Bůh nám dává požehná-

ní a také my se můžeme stát požehnáním pro lidi kolem sebe.... V Božích rukou budou i vaše děti v bezpečí,“ ujišťoval Štěpán Janča rodiče i všechny přítomné. /tm/

Staršovstvo na horách

Tentokrát na horách nebyl Anděl, ale krnovské staršovstvo, včetně rodinných příslušníků. Výjezdní zasedání se konalo v Andělské Hoře (dokonce přímo v salesiánském domečku na kopci u kostela), a to v pátek a sobotu 20.-21.10.

Páteční večer byl věnován neoficiálnímu rozhovoru a seznamování, a také neformální bohoslužbě a modlitbám.

V sobotu jsme se pak věnovali tématům, na která při běžném provozu nezbývá čas. Vzali jsme za odrazový můstek závěry loňských porad o budoucnosti sboru („Zaměřeno na budoucnost“)

a hodnotili, co se podařilo uskutečnit, co se rozbíhá a co se naopak nedaří.

Konstatovali jsme, že se slibně rozjely skupinky, byť v trochu jiné podobě, než tradiční domácí skupinky – máme skupinku žen, skupinku mužů a skupinku v Branticích. Začínáme obnovovat práci s dětmi a mládeží. Na střídačku s biblickými hodinami se koná vyučování pro začínající křesťany. Doce-la se daří koncerty pro veřejnost, a také přednášky zajímavých hostů stály za to. Ve sboru máme pěkné mezilidské vztahy a zdá se, že lidem, kteří přijdou mezi nás poprvé, se u nás líbí.

Díky Pánu Bohu a obětavým členům sboru a spřízněným duším zvládneme finančně náročné starání o kostel i faru a všechny nezbytné sborové výdaje.

Na druhou stranu vidíme ještě rezervy v budování sborového společenství i v evangelizaci, také nás občas vyčerpávají některé konflikty vnitrosborové nebo vnitrocírkevní.

Celé setkání jsme zakončili v sobotu společným obědem a další neformální bohoslužbou a modlitební chvílí.

Děkujeme Romaně Sedláčkové za zajištění prostor a manželům Wdóvkovým za zajištění krmení pro hladové krky.

Vystoupení krnovské ZUŠ

Benefice pro varhany

Ve středu 8.11. se v krnovském kostele konal benefiční koncert, při kterém vystoupili žáci a učitelky z krnovské ZUŠ – klavíristé, flétnisté a zpěvačky. Program byl velmi pěkně připravený a přibližně 60 posluchačů odcházelo domů s příjemným kulturním zážitkem. Koncert vynesl skoro 11.000 Kč, které budou využity na obnovu varhan v kostele.

V rámci koncertu byla také slavnostně zakončena dražba perníkového modelu našeho kostela, který postavila sestra Jančová. Tato dražba přinesla pro opravu varhan další 4.000 Kč.

Na opravě varhan se intenzivně pra-

cuje – v adventu už by se na ně opět mělo dát hrát. Připomínáme, že letošní etapa rekonstrukce bude stát víc než milión korun, a v příštím roce nás čeká etapa druhá v ceně dalších bezmála 700.000. I přes štědrý příspěvek kraje (500.000 v letošním roce) Jeronýmovy jednoty (200.000) nebo města Krnova (50.000), stále potřebujeme doplnit náš vlastní podíl platby. Pokud byste chtěli přispět na tento účel, můžete poslat peníze přímo na účet sboru nebo na transparentní účet veřejné sbírky: 296800727/0300, variabilní symbol: 98005203.

Za každý příspěvek děkujeme.

Svatba Romany Sedláčkové a rozhovor s jejím ženichem

Z titulní strany už asi víte o tom, že 28. října 2023 se udála v kostele velká sláva. Naše presbyterka Romana Sedláčková si brala za manžela Karla Fridricha. Svátba byla krásná, nevěsta nádherná a ženich šikovný. Romanu zná většina našeho sboru, někteří od jejího dětství, ale novopečeného manžela Karla neznáme vůbec.

Zkusím ho tedy trochu vyzpovídat.

● **Bratře Karle, nebude vadit, když Vám dám zvědavé otázky? Přece jen bychom rádi slyšeli, jakého ženicha si vybrala naše kamarádka a presbyterka sboru Romana.**

Určitě mi to nevadí, na zvědavé otázky jsem zvyklý. Rád odpovím. Jenže kde začít? Možná tím, že je mi 56 let a mám šest dětí. Pět je jich už

dospělých a mají své rodiny. A také mám 5 vnoučat. Nejmladší dcera je stále se mnou. Manželka zemřela minulý rok v srpnu na rakovinu.

Tricet let jsem pracoval jako pastor ve sboru. Pak jsem byl dva roky ředitelem křes-

ťanského konferenčního centra. Obě zaměstnání přinášela další aktivity, do kterých jsem byl zapojený. Například 25 let jsem byl členem výboru České biblické společnosti a z toho 15 let jsem mu předsedal. Podílel jsem se na různých biblických soutěžích a připravoval pro ně otázky. Zasedal jsem také v porotě. Aktivit spojených s prací pastora bylo celkem dost. Vstoupil jsem do práce potravinové banky a dělal i dluhové poradenství. Ve městě, kde jsem měl sbor, jsem se zapojoval i do komunitního plánování.

Nicméně mojí největší touhou je misie a misijní práce. A to v mnoha podobách. Jednou z nich jsou misijní stavební výjezdy. V roce 2010 jsem jel se 40 lidmi do Francie, kde jsme pomáhali stavět a opravovat v jedné novokřtěnecké ko-

munitě. Od roku 2014 jezdím pravidelně do Afriky, kde jsme například stavěli školu uprostřed masajské stepi nebo dětský domov pro sirotky. Postupně se práce rozšířila do různých zemí – Tanzanie, Zambie nebo Jižní Súdán. V posledních letech rozvíjím projekty v Malawi. Tady se zaměřujeme spíše na sirotky a na sociální práci. Díky jedné mojí známé jsme rozjeli měření zraku. Objíždíme vesnice a nabízíme měření očí a případně darujeme vhodné brýle, které sebou vozíme. Ty získáváme sbírkou použitých, které nám lidé přinesou. Celý výjezd je doprovázen večerním vyučováním a kázáním evangelia.

● **Není nevhodné zeptat se, jak jste se s Romanou seznámili?**

To by bylo lepší se zeptat Romany, myslím, že by to podala daleko lépe. Byla to totiž ona, kdo byl v našem seznámení ten aktivnější. Když jsem v minulém roce ovdověl, začal jsem se modlit, co Pán Bůh plánuje a jestli má pro mě nějakou další ženu. Byl jsem zmatený a neuměl jsem si představit, jak se s někým seznámit. S manželkou jsem žil 36 let a vstup na seznamovací trh byl pro mne nečekaný. Proto jsem se modlil, že by bylo fajn, kdyby dotyčná přišla sama. Dlouhá léta spolupracuji s křesťanským Rádiem 7, kde jsem byl požádán o rozhovor. Hovořil jsem o zvládnání a řešení těžkých životních situací. No, a Romana to poslouchala a já ji v tom rozhovoru zaujal. Napsala mi e-mail, a tak jsme začali komunikovat a postupně se sblížovat.

● **Nyní pracujete v BTM (Brněnská tisková misie). Řekněte, je mezi lidmi zájem o vaše produkty? Máte zpětnou vazbu?**

To je další z Božích zázraků. Minulý rok v lednu jsem onemocněl a musel do nemocnice. Vyhřezla mi ploténka a já zůstal ležet s ochrnutou nohou. Nebylo jasné, kdy a zda vůbec budu schopený pracovat. Proto jsme se domluvili se správnou radou

konferenčního centra, že se rozloučíme. Oni potřebovali najít někoho, kdo převezme celý hotel a připraví ho na novou sezónu. Já tak zůstal doma a bez práce. Jakmile se blížil konec mojí neschopenky, tak za mnou přišli bratři z BTM, zda bych nechťel převzít tuto práci. Bylo to krásné načasované.

Pro ty, kdo BTM neznají: Jsme křesťanská nezisková organizace, která je zamě-

řena na misi. Naší službou je tisk a produkce materiálů, které pomáhají věřícím k evangelizaci a sdílení své víry. Nabízíme jednoduché letáky vysvětlující křesťanství, k dispozici máme různá svědectví a zkušenosti s Bohem. V dnešní době se zaměřujeme také na blahopřání jako například Vánoční přání se svíčkou, jiné je se zápalkami nebo také parkovací hodiny s biblickými texty. Celkem nabízíme přibližně tisíc různých letáků a produktů. Neustále hledáme způsoby, jak pomoci věřícím oslovit své kolegy a kamarády. Forma naší misie je, jak bych řekl vojenskou terminologií, takové týlové zabezpečení. Sloužíme těm, kdo slouží.

Pokud se ptáte na zájem, pak mohu potvrdit, že ohlasy jsou a není to vůbec špatné. Nicméně prodej pokrývá pouze 30 % našich potřeb. Na počátku jsme žili z darů

a naše materiály jsme také distribuovali zdarma, později za dobrovolný příspěvek. Chtěli jsme umožnit co nejširšímu spektru dostat se k evangelium. Náš současný problém přichází s celkovou změnou naší společnosti a tím i našich podporovatelů. Starší generace odchází a s ní i dary, které poskytovali. Jsme tedy nuceni přejít do jiného režimu a naše produk-

ty prodávat. Mladší generace preferuje spíše klasický nákup zboží. S touto změnou se dříve nepočítalo, proto nyní hledáme nový model naší práce.

● **A poslední zvědavá otázka: máte nějaké plány a sny do budoucna?**

Naše plány jsou ohraničeny několika mezníky, které nám určují blízkou budoucnost. Nejmladší dcera je ny-

ní na gymnáziu ve Skutči a do maturity ji zbývají necelé tři roky. Zažila si již jedno stěhování a změnu školy, proto bychom rádi, aby odmaturovala právě tady. To znamená, že po tu dobu bychom zůstali v Otradově, kde mám dům. Další krok přijde s tím, kam půjde dcera na vysokou školu. Pokud do Brna, pak je pravděpodobné, že bychom se přesunuli na jih Moravy. Pocházím odtud a mám tam ještě rodiče a dům. S Romanou jsme moc rádi, že máme společnou touhu sloužit Hospodinu. Rádi bychom, aby si nás použil ke své slávě. Modlíme se za to, kde nás chce mít. Zatím nevíme nic bližšího. Je možné, že to bude nějaká misijní práce nebo se po čase opět vrátím jako kazatel do nějakého sboru. Ale to záleží především na Bohu a není snadné cokoli předvídat. Dnes

mám práci v BTM a je to pořádná výzva. Rád bych zachoval tuto službu i pro další generaci věřících. Věřím, že o dalších našich krocích se dozvíte. Nechceme se ze sboru v Krnově jen tak vy-

pařit. Rádi bychom zůstali v kontaktu.

Bratře Karle, děkujeme za Vaše odpovědi a věříme, že spolu s Romanou nás občas v Krnově navštívíte.

Tamara Maláčová

Biblické pojmy

Hory

Chodíte na hory?

Pak vás určitě nepřekvapí, že i bibliční svědkové rádi zdolávali výšiny, a to nejen za účelem krásného výhledu nebo potýrání těla, ale hlavně proto, že se zde setkávali s Bohem.

Ne že by se Hospodin vyskytoval víc na kopcích než v dolinách. Bůh je samozřejmě všude a ve všem, a i ten, kdo se nikdy nevyškrábe na vrcholek, se s Ním může setkat. Ale přesto prožitek horského výšlapu člověka může povznést k vyšším cílům.

Známým „horalem“ byl například bibliční Mojžíš. Všechna jeho významná setkání s nejprve neznámým, později důvěrně známým Hospodinem se odehrávají na horských hřebenech sinajské pouště: Hora Choreb, kde k němu promluvil Bůh Abrahámův, Izákův a Jákobův z hořícího keře, hora Sínaj, kde dostal Zákon, znamení nové smlouvy Hospodina s Jeho lidem, hora Sínaj, která byla svědkem jeho největší pocty, ale i největšího zklamání.

Pahorek, na kterém se Mojžíš modlil s pomocí Árona a Chúra, když Izrael bojoval s Amalekovci. Další a další podobná místa, až nakonec hora Nébo, kde Mojžíš skončil svou pout vyhlídkou na zemi zaslíbenou a kde Bůh sám Mojžíše tajuplně pochoval, aby nikdo nevěděl, kde je jeho hrob.

Také život proroka Elijáše putuje od hory k hoře: euforický boj proti pohanským prorokům Baalovým na hoře Karmel i depresivní hledání smrti před tváří Boží na hoře Chorebu. Závěr příběhu Elijášova sice nemluví o hoře, ale aspoň byl odvezen vzhůru ohnivým vozem.

Salomounův chrám byl postaven na kopci, na jednom z kopců jeruzalémských. Hora Sión se pak stala symbolem pouti Izraelců k Hospodinu, do chrámu a na svátky.

Ježíš pokračoval v tradici výšlapů. Víme, že se chořoval modlit na kopce, tam, kde zrovna byl. Jednou vzal dokonce i tři ze svých učedníků, aby se stali svědky Jeho setkání s výše zmíněnými bibličními předchůdci. Byli z toho tak na větví, že zde chtěli dokonce založit tábor – první zmínka o táboření na horách v historii.

Hory zaujímají v Bibli své významné místo. Proto, křesťané, pokud vás ještě vaše nohy unesou, chodte na hory!

Životní pěstitelská lekce

„Pavlínka, je najvyšší čas pikýrovat,“ říká horečnatě má přítelkyně a přitom se okázale chytá za hlavu. Přemýšlím, jestli momentálně narážím na mou mezeru ve slovenské slovní zásobě nebo se pohybujeme někde v zahrádkářské terminologii. „Pikýrovat?“ opakuji poněkud nejistě s ochotou nechat se poučit. Malé výhonky rajčat se naklání za světlem pronikajícím skrze okna a tiše se účastní diskuze, která rozhodne o jejich dalším osudu. „No, ak chceš pestovať paradajky, mala by si si o tom niečo prečítať,“ ukončí pak zkušenější zahradnice, a já si říkám, jestli jsem se přece jen neunáhlila. O rajčatech a jejich potřebách nevím takřka nic.

Byl to ale takový ten spontánní nápad, co přináší radost. Když se na konci února začnou při obchodních pultech objevovat sazenice všeho druhu, jakoby se i ve mně začala probouzet touha po růstu. Moji předci byli velcí hospodáři. Jako dítě jsem jezdila na traktor, sbírala mandelinky a okopávala cibuli. Všechny tyto zkušenosti a rodinné dědictví mě ale nutně nepředurčily k tomu, stát se dobrým zemědělcem. O pěstování rajčat jsem si nic nepřčetla, nebyl čas. A tak jsem zkoušela, co vydrží a co zvládnu já. Snášely mnohé teplotní výkyvy, nevhodné zacházení (dětem do výhonků spadl hrnek), předčasně i pozdní pikýrování, sucho i přemíru vlhka. Z desítek vysazených semen vzešlo mnoho. Po přesazování a všech mých pochybných procesech zůstaly na poli čtyři kusy. Když se má neúspěšnost nedala nijak zpochybnit, přišly další šance. Dostala jsem dva keříky darem. Z trhu jsem si donesla pár dobře urostlých rostlin. Hned tři dny na to u nás zazvonila další blízká pěstitelka s dárkem, malé kelímky a v nich zelené lístky s rajskou vůní. Vážila jsem si jich. S jistou pokorou jsem se zaříkala, že spolu dojdeme do cíle. Konečně byly všechny mé triumfy v zemi. Nastal čas zalévání.

Je léto. Nabírám vodu z potoka a nalévám kelímky až po okraj. Budeme pár dní pryč a zavlažování teď převezme naše ochotná přítelkyně. Výhonky sílí, rostou, objevují se první květy a pak zelené plody. Snažím se rostliny nějak podepřít, ale chabě. Přiznám se, že mi dochází pěstitelská

trpělivost. Trvá to dlouho. Má únorová představa o skvostné úrodě rajčat, kterými budu sytit všechny blízké i vzdálené, se jaksi rozplývá. Budu ráda, když to nějak dotáhnu do konce. Konečně držím v rukou první rajče. Je červené a zralé. Krájím ho, vzdávám díky. Vytoužená odměna. Rajče honosící se všemi přídomky eko či bio produktu. Pár takových jich ještě přistane na našem stole, některá skončí v kuchyni našich blízkých. Jsou to ale spíše vybraní jednotlivci. V půlce léta je nějak moc vlhko nebo jsem to s tím zaléváním nějak přepískla. Googlím přítomné plísně a hniloby a zdá se, že skoro rezignuji. Pokoutně se dívám před plot k sousedce, jak letos dopadla ona. Ale vím, že bych to spíš dělat neměla. Asi to pro nás obě nebyla příliš dobrá rajčatová sezóna. Je konec srpna. Z auta vystupuje urostlý muž a podává mi velkou bednu červených rajčat. Postavím ji na kuchyňskou linku a nevěřícně pozoruji úrodu, která mě nestála ani pítí námahy. Je to dar. Další kbelík u nás přistane o pár dní později „Tak to bys měla příští rok zkusit znovu, když máš tolik nasbíraných zkušeností,“ konstatuje má drahá přítelkyně a já upřímně nevím. A ani to teď vědět nechci. Spíš tiše přemýšlím, jak přínosná tahle pěstitelská epizoda vlastně byla. A zdá se mi, že v leccm opravdu ano.

Co se lze naučit nejen ze života rajčat aneb malé pěstitelské desatero:

- 1, Od semínka k plodům – od startu do cíle vede dlouhá cesta (Žid. 10:36)
- 2, Neznalost neomlouvá – vědomosti nejsou ke škodě (Joz. 1.8)
- 3, Dědictví – sebelepsi původ mě zcela nebo vůbec neurčuje (Fp. 3:4-6)
- 4, Chyby – stávají se (Jk. 3:2)
- 5, Nové šance – přicházejí (Jer. 29:11)
- 6, Zalévání – o co se nepečuje, to chátrá (Kol. 2:7)
- 7, Pomoc – potřebujeme se navzájem (Gal. 6:2)
- 8, Růst – dává jedině Bůh (1. Kor. 3:6)
- 9, Hniloba a plísň – porušený svět a přítomný hřích (Řím. 8:20-21)
- 10, Nečekané dary – nekonečná milost a hojnost Boží (Plác 3:22)

Pavlína Lakomá

Skupinka žen

Rády bychom představily to, co prožíváme během společných setkávání. Skupinka probíhá pravidelně každý čtvrtek od 17:30-19:00 hodin na faře. Pokud by byla potřeba delšího času, můžeme se domluvit na individuálním setkání. Jsme si vědomy, že dobrá služba druhým obnáší náš čas.

Na skupinku může přijít každá žena (není podmínkou naše společenství), která po obdobné skupince touží. To, co nás spojuje – víra v Boha, Pána Ježíše Krista a Ducha svatého. Navzájem se utvrzujeme ve víře, čteme Bibli, chválíme Boha, sdílíme se o svědectví, která jsme v uplynulém týdnu prožily s Bohem, modlíme se. Především dbáme na to, abychom chodily podle Božího slova a naplňovaly to, co v něm čteme.

Scházíme se v počtu 3-7 žen, ale víme, že i kdybychom se sešly jen dvě, tak to má velký význam – vše bereme z rukou Božích jako Boží vedení a Jeho vůli.

On ať je oslaven v našich životech, a kéž jsme libou vůní, která stoupá k Jeho trůnu milosti.

Za skupinku:
Věra Wdóvková

Báseň

*Dej nám milost Pane,
dotkni se každého z nás.*

*Ať neodcházíme stejní,
ať nebloudíme v tmách.*

My ti chceme, Pane, býti stále věrní.

Povzbuzuj a potěšuj nás.

Žehnej nám.

My klepeme na dveře a Ty nám otvíráš.

(autor: Šárka Ivaničová)

Aktuality z Bruntálu

Děkčinění 2023

Třetí říjnovou neděli jsme společně děkovali Bohu za úrodu a všechny dary, které od Něj přijímáme. Shromáždění obohatil svou přítomností i bratr senior Marek Zikmund s rodinou a dalšími blízkými ze společenství z Prostějova. Jsme vděční za vzájemné a radostné chvíle. I když setkání bylo především neformální, v roli seniora nás navštívil možná naposledy. V blízké budoucnosti totiž bude působit v jiném seniorátu a na posledním konventu byl již zvolen jeho nástupce. Stal se jím náš tehdejší administrátor, bratr farář Vlastislav Stejskal.

Cesty dalekou Afrikou

Letošní biblické hodiny jsme zahájili poněkud netradičně, vypravěčsky v pojetí našeho bratra faráře Štěpána Jančí. Ten nás prostřednictvím fotografií a živých příběhů přizval na uskutečňovanou misijní cestu do Afriky. Mnohá místní svědectví mohou být inspirací pro naši osobní cestu víry a povzbuzením do modliteb za potřebné. Srdečně zveme k dalšímu z cyklu vyprávění.

Klub Přístav

Na podzim jsme uskutečnili společné setkání krnovsko-bruntálské skupiny dětí ve věku 5-8 let. Jsme vděční za společné hry, zpěv, příběhy a prostor, kde nejen děti mohou prohlubovat své vzájemné vztahy i vztah s Bohem. Plánujeme tato setkání uskutečnit jednou za měsíc v Bruntále. Pravidelně nás na své faře hostí také Krnovští.

Advent na faře

Nastává čas adventu a vánočních svátků. V čase plném hlučných událostí a tlaku všech nablýskaných obchodů je velkým darem najít místo ztišení a hledání podstaty života. Zveme Vás srdečně k společným bohoslužbám. Každou neděli od 10 hodin. Dne 25. 12. se uskuteční sváteční bohoslužba.

Zdůrazňovat týranému důležitost odpuštění není na místě

V neděli 22.10.2023 jsme se setkali se zajímavým mužem. Jevhen Fursov (kamarád našeho kurátora Marka Wdówki) přijal pozvání k nám do Krnova, aby zde posloužil kázáním. Nelenila jsem a rozhodla ho vyzpovídat. Pokud ovšem bude ochoten odpovídat na mé všetečné otázky.

● **Bratře Jevhene, mluvit s Vámi je pro mě vzácná příležitost a tu bych ráda využila. Ač pocházíte z Ukrajiny, jste kazatelem v Horní Suché na těšínsku. Jak se stalo, že jste se dostal do Slezska a působíte zde jako kazatel v Církvi bratrské? Můžete se nám představit? Zajímalo by mě, odkud pocházíte, z jaké rodiny, jakého sboru a co jste studoval?**

Narodil jsem se na Ukrajině, ve městě Mariupol, v křesťanské rodině. Ve čtrnácti letech jsem v baptistickém sboru na Ukrajině prožil osobní obrácení a ve dvaceti letech zamířil na teologickou školu. Za tři roky jsem se rozhodl pokračovat ve studiích teologie v Rakousku. Jednou tam přijela na krátkodobý pobyt velmi krásná žena z Čech. Seznámili jsme se a po dvou letech vzali. A ten hezký vztah trvá už 16 let. Takhle jsem se ocitl v České republice.

● **Jak vzpomínáte na Vánoce svého dětství a jak trávíte Vánoce dnes?**

Vánoce byly vždy krásným obdobím. Do stávali jsme skromné dárky, ale důraz byl především kladen na duchovní význam Vánoc. Když jsem přijel do ČR a slavil tady první Vánoce, hodně mě zarazilo, jak moc zdejší lidé zdůrazňují materiální část. Pokud nejsou dárky, pak nejsou ani Vánoce.

Nyní je slavíme v rodinném kruhu podle českých tradic, které jsou většinou dobré, zvláště když na stole máme kapra. Ten mi velmi chutná. V Česku je hodně dobrých vánočních tradic, ale je důležité, aby nás ne-

● **U Azovského moře - Mariupol** odváděly od Toho, který by měl vždy zůstat v centru vánočních svátků – narozený Ježíš Kristus.

● **Co Vás vedlo k rozhodnutí stát se kazatelem?**

Přiznám se, že jsem neměl v plánu být kazatelem. Moje představa: občas budu dělat nějaké přednášky na teologická témata. Zároveň mi hodně ležela na srdci misie. Uvažovali jsme jako rodina, že po ukončení studia, pojedeme někam na misi. Několikrát jsme se o to pokoušeli, ale nevyšlo to. A tak jsem řekl: „Pane, už žádnou službu na misi hledat nebudu. Jsem ti k dispozici. Použij mě, jak chceš ty.“ 10 let jsem tedy pracoval v Ostravě v IT firmě a občas kázal v našem sboru v Horní Suché. Poté, co náš kazatel odešel do důchodu, vedení sboru mě oslovilo, zda bych přijal povolání stát se zdejším kazatelem. Cítil jsem zodpovědnost, jazykovou bariéru a říkal si, že na to nemám. Nakonec jsem se rozhodl ten krok

víry udělat, přijmout nabídku a do kazatelské služby jít. Nevyhledával jsem službu kazatele, ona sama našla mě.

● **Vloni se stalo něco, co už jsme považovali za kapitolu, která patří do dějepisů: válka. Jak zasáhla do života Vašeho spřízněného sboru na Ukrajině, do osobního života nebo života příbuzných?**

Když jsem se dozvěděl, že Ukrajina, včetně mého rodného Mariupolu, je bombardovaná ruskou armádou, první myšlenkou bylo: „Co je s mou rodinou, která tam zůstala?“ Čtyřicetého února 2022 jsem ráno zavolal sestře, která byla v té době v práci, a zeptal jsem se, co se ve městě děje. Hloupá otázka - i v telefonu se ozývaly exploze, když Rusové ostřelovali raketami město. Ale já se zeptal, protože nic jiného mě v tu chvíli nenapadlo. Sestra mi rekla, že všichni pracovníci museli opustit kanceláře a běžet do krytu. Tak jsme se rozloučili. Napsala mi až o pár dnů později: ve městě je velmi špatné mobilní spojení a není elektrina. Další dva měsíce nemohli dát žádnou zprávu a my o nich nic nevěděli. Vůbec žádné informace.

Spojení se obnovilo ve chvíli, kdy Rusové dobyli Mariupol, a začala okupace. Moje sestra dostala ruskou SIM kartu a benzínový generátor, aby si mohli nabít telefon. Takže mi napsala, že všichni jsou naživu. Neměli vodu, elektrinu ani plyn.

Byla to pro ně těžká doba. Museli utíkat do krytů, sklepů; venku probíhaly kruté boje a lidem hrozilo velké nebezpečí. Všude létaly kulky a úlomky granátů. Naštěstí táta těsně před válkou naplnil velkou nádrž za domem 2,5 tunami vody. Takže v ty nejkritičtější měsíce měli zásoby vody i potravin, protože žijí v rodinném domku na okraji města. Tak přežili. Lidé v centru města na tom byli mnohem hůř. Nebylo kam utéct, neměli žádné zásoby, pili vodu z radiátorů i z praček. Dům rodičů zůstal celý. Až na rozbitá okna a rozstřílenou omítku je v pořádku.

Mnoho lidí, včetně křesťanů a kazatelů, odešlo z Mariupolu. Hodně kostelů bylo zničeno. V současné době zůstali ve městě větší lidé staršího věku. Mám dvě sestry, které po okupaci Mariupolu odjely z města a jsou tady se mnou. Moji rodiče zůstali v Mariupolu. Jsem s nimi v telefonickém spojení a modlím se, abychom se v tomto životě mohli ještě setkat. Křesťané se scházejí na nedělních shromážděních v menších počtech.

Válečné běsnění - to je šílenost. Víím, že problém je složitý. Ale vyřeší to nějak válka? Stačí přece, abychom dodržovali desatero Božích přikázání, a žádná válka nemusí být. Správně napsala Marie Svatošová: „Putin se pasoval do role spasitele prohnílého Západu. Jestli je to jeho hřích nebo blud, nechť posoudí psychiatr. Nezpochybňuji morální úpadek Západu, ale ten je i v Rusku. A tak Spasitele, který za nás umřel na kříži a vstal z mrtvých, potřebujeme úplně všichni. Nikdo jiný nás nespasí.“

Vybavují se mi slova Pána Ježíše v Mt. 24, 6-8 v.: „Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách. Musí to být, ale to ještě není ko-

nec“. Je to zajímavé tvrzení. Co tím Ježíš myslel? Tomuto Ježíšovu výroku porozumíme v kontextu celého úryvku v Matouši 24,8: „To vše (války) bude teprve začátek bolesti.“ A pak ve 12. verši Ježíš říká: „... a protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých.“ Takže válka spadá do kategorie lidské nepravosti a dovršuje její míru. Můžeme si připomenout dobu Noeho, kdy lidstvo bylo v Božích očích zkaženo a země plná násilí. Proč? Protože „na zemi se rozmnožila zlovůle člověka a každý výtvar jeho myslí i srdce je v každé chvíli jen zlý.“ (Gen. 6:5). Myslím si, že tento verš dobře vystihuje, proč jsou války, včetně té na Ukrajině. Boží slovo poukazuje na to, že kořen válečných konfliktů se nachází hluboko uvnitř, v lidském srdci i myslí. Lidská „role spasitele“ je jen kabát, kterým člověk přikrývá svou vnitřní zkaženost a své zlé úmysly. Myslím si, že Putin spíše vystupuje jako zachránce zbytků Sovětského svazu a „duchovních hodnot“ ruského lidu. Paradoxně, provádí tuto „záchrannou“ operaci preventivně a v cizí zemi. „Ruské duchovní hodnoty“ jsme na Ukrajině poznali.

● **Slyšela jsem, že sbor v Horní Suché, kde působíte, je v kontaktu s ukrajinskými sbory a snaží se pomáhat. Ta pomoc směřuje jen do sboru nebo máte širší záběr?**

Když začala válka 24.02.2022, rozhodli jsme jako rodina a později jako sbor posílat na Ukrajinu humanitární pomoc. Už 28.02.2022 naše první dodávka byla na ukrajinské hranici. Kromě uprchlíků do zahraničí, jsou na Ukrajině tisíce vnitřních přesídlenců z východní části Ukrajiny, kteří přišli o všechno. Místní sbory pomáhají právě takovým lidem. A my zase pomáháme místním sborům. Tak to prostě funguje v Kristově Těle. V průběhu války se potřeby lidí mění. Máme kontakty na místní sbory, které jsou aktivně zapojené do pomoci lidem na místě, a tak můžeme poskytovat konkrétní pomoc potřebným lidem. V tomto smyslu nemáme šablony. Posíláme humanitární pomoc na různá místa Ukrajiny. S manželkou jsme se rozhodli, že pokud nám bude Pán Bůh dávat finanční prostředky, budeme v této pomoci pokračovat. Zdá se to neuvěřitelné, ale už více než

20 dodávek s potřebnými věcmi zamířilo na ukrajinské hranice a nikdy jsme nepožadovali od lidí peníze. O to se stará Pán Bůh. Je opravdu štědrý a jeho zdroje jsou nevyčerpatelné. Jediné, co On od nás čeká je, abychom Mu byli k dispozici a byli věrní v tom, co děláme. Chceme tedy v této pomoci pokračovat. Právě dnes, kdy odpovím na otázky do vašeho časopisu, je moje manželka na Ukrajině s další dodávkou humanitární pomoci.

● **Bratře kazateli, jednou konflikt skončí. Ale jak budete žít dál? Válka přinesla mnoho slz, bolesti a smrti. Dá se to odpuštěm?**

Téma odpuštění je velice hluboké a důležité. Velkou roli v tom hraje časový aspekt. V době, kdy násilník znásilňuje oběť, kdy týrá svou oběť, zdůrazňovat tyranému důležitost odpuštění není na místě. Mnoho lidí, kteří se stali obětí ruské agrese, dnes říkají, že nikdy neodpustí ruskému národu. Myslím tím kolektivní zodpovědnost celého národa, který podporuje politiku své vlády. Takže si myslím, že v tuto chvíli, kdy agresor stále ničí ukrajinská města a zabíjí ukrajinský národ, téma odpuštění a smíření mezi těmito dvěma národy, není na místě. Doufám, že až po několika generacích bude možné alespoň začít dialog na téma odpuštění.

Četla jsem hezkou myšlenku od Fjodora Michajloviče Dostojevského: „Největší moc nemá síla, ale pokora a odpuštění.“ Slovo odpuštění se řekne lehce, ale těžko udělá. Jenže to je asi jediná cesta, jak jako křesťané můžeme jít dál.

● **Bratře Jevhene, na závěr se vás zeptám, jaký biblický verš Vás posiluje v této divoké době? Nebo z jakých pramenů čerpáte energii?**

Dostal jsem od jednoho bratra biblický verš z knihy Izajáše 50. kapitoly, druhá polovina 10. verše: „...Kdo chodí v temnotách, kde není žádná záře, ten atď doufá v Hospodino jméno a opře se o svého Boha.“ V těžkém období máme tendenci prožívat Boží slovo na osobní úrovni. Slova tohoto verše jsou pro mne oporou a povzbuzením.

*Moc děkuji za Váš čas.
Tamara Maláčová*

DRAKIÁDA 2023

V roce 2022 se drakiáda nekonala, proto jsem velmi ráda, že se nám to letos podařilo. Nebylo to ale snadné, protože nás provázela ne jedna komplikace. Hlavním problémem bylo, že jsme nemohli sehnat místo, kde by se drakiáda mohla konat.

Už třikrát jsme byli u Minoritů na Cvilíně, ale letos to nešlo. Kdo někdy byl na naší drakiádě, ví, že to není jen o pouštění draků na kopci. Součástí akce bývají hry, soutěže pro děti, tvoření, tombola a opěvačka burťů. Právě z těchto důvodů je potřeba se někam uchýlit. Někde mezi mým nařikáním a modlitbami o pomoc, toho kde bychom mohli drakiádu udělat, mně napadl prostor školy Slezské diakonie na Hlubčické ulici. Přišlo to jen tak. A já věřím, že to Pán Bůh nám tohle místo při-

hrál do cesty. Ve dnech, kdy už jsme si mysleli, že celou akci odpískáme, jsem se stále více myšlenkami obracela k Pánu a volala o pomoc. Začala jsem si až říkat, zda to není až moc.

Ale pak jsem si uvědomila, že i v Bibli se píše, že ve svých modlitbách máme být přece vytrvalí. Ano, někdy přijde odpověď vcelku rychle, ale někdy je potřeba vytrvat a věřit. A přesně to se stalo nám. O pár dní později mi Štěpán, poté co jsem na něj vše vyčrlila, řekl: já tam znám ředitele a zrovna před pár dny jsme si potykali (jaká náhoda že? ☺).

Pan ředitel byl velmi vstřícný a hodný. S drakiádou neměl problém, za což mu ještě jednou velice děkuji. Tak tedy letos poprvé jsme měli netradiční drakiádu bez kopce. Vítr byl ale velice slušný a draci doce-

la dobře létali. Děti krom pouštění draků vyráběly mašle našemu společnému drakovi, soutěžily, hrály si a mnoho dalšího. I tak to byl velmi požehnaný čas. Bylo nás méně (některé děti nakonec nemohly dorazit z důvodu nemoci), ale byl větší prostor si popovídat více s ostatními. Povzbudit se, dozvědět se o sobě zase něco nového.

Děkuji vám všem, kdo na akce, které připravujeme, chodíte. Největší podporou a motivací do dalších aktivit je pro nás právě vaše účast a spokojenost. Děkuji za pomoc všem, kteří se na přípravě podíleli nebo se za ni modlili. Děkuji našemu Pánu, že jsem si na této akci mohla připomenout, jak je důležité neustávat ve svých modlitbách. Nebát se je opakovat znovu a znovu.

NÁBOŽKO

„Nechte děti přicházet ke mně...“

Přesně tento verš mi vždy přijde na mysl, když se sejdou děti na „NÁBOŽKU“. Od září se pravidelně začaly uskutečňovat schůzky pro děti (zhruba od 5 do 10 let) z bruntálského a krnovského sboru. Při těchto setkáních se snažíme seznámit děti hravou formou s biblickými příběhy. Máme na to více času, než bývá zpravidla v neděle, tak je prostor více s dětmi diskutovat, rozebírat případné nejasnosti či problémy. Děti plní úkoly a hrají hry, které se

týkají aktuálního tématu. Zpíváme, vyrábíme a povídáme si. Mám pocit, že vytváříme krásné a požehnané společenství, skrze které mají děti možnost přicházet k Bohu a poznávat, jak úžasný a milující je. Když to vidím, vybavuje se mi právě zmíněný verš z Lukášova evangelia. Při programech se střídáme se Štěpánem a manželí Lakomými z Bruntálu, kde také jednou za čas probíhá nábožko. Snad Pán požehná i nadále našim setkáváním.

Adventní a vánoční pozvání

3.12.	1. adventní neděle	9.45	Krnov	Bohoslužba s Večeri Páně
		10.00	Bruntál	bohoslužba
		16.00	Krnov	koncert: Ženský pěvecký sbor
7.12.	čtvrtek	18.00	U sv. Ducha	Koncert: benefice pro Diakonii
10.12.	2. adventní neděle	9.45	Krnov	Bohoslužba
		10.00	Bruntál	Bohoslužba
		16.00	Krnov	Koncert: dětský sbor při ZŠ Žižkova
11.12.	pondělí	17.00	Krnov	Koncert: pěvecký sbor Legato
17.12.	3. adventní neděle	10.00	Bruntál	Bohoslužba s Večeri Páně
				Ranní bohoslužba v Krnově se nekoná
		16.00	Krnov	Vánoční divadlo: LOĎ NADĚJE
21.12.	čtvrtek	17.00	Krnov	Koncert: dětský sbor Brumendo
24.12.	4. adventní neděle			Ranní bohoslužba se nekoná v Krnově ani v Bruntále
	Štědrý večer	22.30	Krnov	Půlnoční bohoslužba
25.12.	pondělí	9.45	Krnov	Vánoční bohoslužba s Večeri Páně
		10.00	Bruntál	Vánoční bohoslužba
26.12.	úterý	16.00	Krasov	Vánoční bohoslužba
30.12.	sobota	16.00	Ježník	Předsilvestrovský táborák
31.12.	neděle	9.45	Krnov fara	Bohoslužba
		10.00	Bruntál	Bohoslužba
		17.00	Krnov fara	Silvestrovské posezení

Co se stalo před 35 lety

Farář Kielar odešel do důchodu

Tento rok uplynulo 35 let od chvíle, kdy obětavý farář Bronislav Kielar, který v našem sboru působil 17 let, odešel do důchodu. Odešel ovšem jen teoreticky, prakticky byl činný pořád. Po ukončení služby u nás (r. 1988) byl pověřen službou v bruntálském sboru na část úvazku (do r. 1994). A aby se nenudil, v r. 1995 - po rozdělení našeho sboru - na žádost bratra Pavla Smetany, tehdejšího synodního seniora, opět převzal krnovský hlouček evangelíků. Dalo by se říct, že pracoval do poslední chvíle na 150%, než v září 2009 odešel na věčnost.

Narodil se v Bludovicích na Těšínsku v r. 1928. V nedávném čísle Dobrého pastýře jsme se mohli dočíst, že v 18 letech mu zemřela matka. Na jejím pohřbu zaslechl poprvé Boží volání. Stal se praktikujícím křesťanem a duchovně se rozvíjel. Vystudoval elektro-průmyslovku a pracoval v Nové Huti jako vedoucí elektroúdržby. V r. 1954 se oženil a s celou rodinou navštěvoval sbor ČCE v Šenově, kde byl kurátorem. Když se uvolnily poměry v r. 1968, začal dálkově studovat bohosloveckou fakultu v Praze. Takto studoval tři roky a pak udělal jáhenské zkoušky. Opustil dobře placené místo v Nové Huti a stal se jáhnem (tehdy

• Bronislav Kielar, listopad 2006

diakonom). Po lidsku viděno šel do nejistoty. V r. 1971 přijal místo kazatele v našem sboru, kde věrně sloužil až do odchodu na penzi v r. 1988. Určitě právě při něm se naplnilo slovo z Bible, Žalm 92,15: „I v šedinách ovoce ponese...“

Požádala jsem několik pamětníků, jak vzpomínají na bratra Kielara. VM

Uměl vyslechnout i poradit

Miluška Čičmanová: „Ráda si vždy na něj vzpomenu. Při mém hledání víry - bylo to na dovolené na Valašsku - mi byl doporučen náš evangelický sbor a bratr farář Kielar. Při našem setkání a rozhovoru mi bratr Broněk nabídl modlitební skupinku u Fojtíků. V létě nás pozval na naši první

sborovou dovolenou do Vrba pod Pradědem, kde byl ve sborovém domě správcem. Vzpomínám, že každé ráno byl první v kuchyni, kontroloval, zda je vše v pořádku a obstarával nákupy. Bratr Broněk byl velmi pracovitý a pokorný – tak jednal s lidmi. Dovedl naslouchat, nikdy neodsuzoval. Nevěřícímu ukazoval na tu pravou cestu, používal verše z Písma. - Jedna z osobních vzpomínek: při rozhovoru jsem se mu svěřila s tím, co mne již delší dobu trápí (šlo o věc mimo sbor) a bylo to pro mě neřešitelné. Pan farář mě vyslechl a jeho rada byla to „pravé ořechové“. Učinila jsem podle jeho rady a věci se prostě vyřešily. Ráda jsem poslouchala životní příběhy na jeho cestě víry. Děkuji našemu Pánu za bratra Kielara, že jsem ho mohla poznat.“

Skromnost, moudrost a pokora

Také pro **Evu Roztomilou** je farář Bronislav nezapomenutelný. „Když se řekne Bronislav Kielar, zaplaví mě vzpomínky na hluboce věřícího člověka, který opravdu Boží slovo žil. Moc řečí nenadělal, ale co řekl, to byla pravda a každé slovo vážil. Měla jsem ho ráda jako faráře a člověka oddaného Kristu. Velmi jsem si vážila jeho nesmírné skromnosti, moudrosti a pokory. Jezdili jsme s jeho ženou Jarmilou do Krasova na biblické hodiny, na modlitební schůzky tady v Krnově, na návštěvy nemocných, doprovázela jsem je při pastoračních návštěvách. Broněk (jak jsem mu důvěrně

směla říkat), byl - se svou ženou Jarmilkou – svědkem toho, když jsem vyznávala své hříchy po mém znovuzrození. Byl pro mne vzorem opravdového křesťana. Často jsem je navštěvovala v jejich bytě na Sídlišti pod Cvilínem – vzácné chvíle naslouchání jeho životních zkušeností, radosti a poučení. Na sklonku života, když už ležel v nemocnici, jsem za ním chodila na návštěvu. Den před jeho odchodem k Pánu mi řekl: „Evo, je velmi důležité být připraven na setkání s Bohem.“ Na poslední setkání nikdy nezapomenu. Tenkrát jsem tomu moc nerozuměla, dnes rozumím. A čím jsem starší, tím častěji se ptám sama sebe: „Jsem já připravena na setkání s Pánem?“

• Manželé Kielaroví

Kladl důraz na modlitby

Bratr **Bedřich Marek** se připojil: „Byl to ryzí člověk, kterého jsem si hodně vážil. Byl kurátorem ve sboru ČCE v Šenově, když byl osloven v r. 1971 zástupci tehdy neobsazeného krnovského sboru, zda by nechtěl jít do služby faráře do Krnova. Zároveň byl úspěšným člověkem v zaměstnání. Byl šéfem elektroúdržby v Nové huti u Ostravy, a také hluboce věřícím člověkem, měl přímo pod sebou 60 lidí. V tehdejší době – tím, že pracoval v tzv. těžkém průmyslu, který byl preferovaný, měl i velice slušný plat. A najednou jít na místo s platem o mnoho nižším. Spíše by se dalo mluvit o almužně než o platu, který tehdy brali faráři. Doma měl manželku a tři děti. Přesto se pod Božím vedením rozhodl, že místo faráře v Krnově přijme. Zapojil se velmi rychle do práce ve sboru. Pracoval intenzivně s tehdejší mládeží i s dalšími věkovými skupinami. Kladl velký důraz na modlitby. To on založil modlitební skupinu v tomto sboru, kde jsme se modlili za věci spojené se sborem i s konkrétními lidmi.“

Narozeniny ve sboru v lednu až březnu 2024

Milí bratři a sestry,

Milí bratři a sestry, blíží se vánoce, kdy budeme slavit nejvzácnější narozeniny v dějinách lidstva – narození Spasitele světa, Pána Ježíše Krista. Připomeňme si, že se Ježíš narodil i pro nás. Nenechme se strhnout komerční atmosférou, kterou kolem vánoctví vytvářejí média a upřeme náš vnitřní zrak na Ježíše a jeho dokonalé dílo spásy.

Všem oslavencům v období leden až březen přejeme pevné zdraví a plnost Božího požehnání. Přijměte také povzbuzení ze Žalmy 145, verš 5-6: „Blaze tomu, kdo má ku pomoci Boha Jákobova, kdo s nadějí vzhlíží k Hospodinu, svému Bohu, jenž učinil nebesa i zemi s mořem a vším, co k nim patří, jenž navěky zachovává věrnost.“

Redakční rada Dobrého Pastýře

Leden:

Ludmila **Krčová**, Jindřich **Galda**, Vladimír **Vašíř**, farář Štěpán **Janča**, Ester **Tylečková**, Karel **Tyleček**, Tobiáš **Hoferek**, Marie **Čepová**, Jiří **Švédá**

Únor

Jan **Kielar**, Ludmila **Hoferková**, Denisa **Vyroubalová**, Josef **Dolek**, Viktor **Tyleček**, Filip **Hoferek**

Březen

Lubomír **Horák**, Jiří **Pleva**, Erik **Svitil**, Soňa **Lukášová**, Antonie **Ničmanová**, Eva **Velíšková**, Samír **Yuhás**, Rostislav **Lukáš**, Jana **Švédová**, Milan **Swider**, Eliška **Davidová**

ADVENTNÍ KONCERTY

A VÁNOČNÍ SETKÁNÍ V EVANGELICKÉM KOSTELE V KRNOVĚ

neděle

3/12

16:00

Ženský pěvecký sbor Krnov

neděle

10/12

16:00

Dětský pěvecký sbor při ZŠ Žižkova

pondělí

11/12

17:00

Legato, dámský sbor

Smetanovy notičky, dětský sbor při ZŠ

Andante, šumperský folklorní soubor

neděle

17/12

16:00

Vánoční divadelní hra

čtvrtek

21/12

17:00

Janáčkovo Brumendo, dětský pěvecký sbor při ZŠ Janáčkovo nám.

neděle

24/12

22:30

Půlnoční bohoslužba

 [cce.krnov](https://www.facebook.com/cce.krnov)

[krnov.evangelnet.cz](https://www.krnov.evangelnet.cz)

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
PARRNÍ SBOR V KRNOVĚ

Vstupné je na koncerty dobrovolné. Výtěžek bude věnován poradně rané péče Slezské diakonie MATANA v Krnově.